

Wie is Veerle Lisabeth?

VEERLE OVER ZICHZELF

*"Tijdens haar **rechtenstudie** had Veerle al de drang om verder te kijken dan haar juridische bril", zo werd ik onlangs voorgesteld bij een lezing die ik gaf, en ik neem deze uitspraak graag als start om mezelf hier aan jou voor te stellen.*

Mijn studies rechten gaven me inderdaad niet de nodige voldoening en ik besloot er wat **filosofie** bij te studeren, een volle zomer als **bankassistent te werken in San Francisco** en het wat uitdagender te maken door mijn laatste jaar in **Frankrijk** 'uit te zitten' in combinatie met **een extra studie 'Droit Européen'**. Je voelt het al: ik hou er reeds van op jonge leeftijd graag een brede kijk op na.

"Sluitende modellen bestaan niet"

Als ik aan deze tijd terugdenk dan heeft vooral de filosofie de meest opvallende sporen nagelaten in wat mijn levenshouding betreft: Ik ben begeestert door het bevragen van de werkelijkheid door grote denkers die de mens en ons bestaan proberen te doorgronden maar tegelijkertijd ben ik argwanend tov 'sluitende modellen'. Die bestaan volgens mij niet. Je blijft best altijd kritisch en vooral overtuigd van het feit dat je nooit alles zal weten en dus kan blijven genieten van het 'verwonderd' zijn. Vandaar dat ik net zoals ik als student vaak eerst in de greep kwam van een filosoof en dan uiteindelijk ontgoocheld was in hoe ze zich toch gingen 'vast' zetten zo zal ik nog altijd gelijk welke theorie of model, kritiek of analyse bekijken. Vaak kan ik het op een bepaald 'moment' niet meer met hen vinden.

Na mijn studies wou ik de wereld in en had de droom om in internationale instellingen te werken. Ik besloot Europa wat beter te leren kennen door op een paar plaatsen te gaan leven en meteen ook wat aan mijn taalbagage te werken.

Maar na mijn terugkeer stak een verkeersongeval een

stok in de wielen van mijn buitenlandse plannen die werden vervangen door uitproberen van het **notariaat, meedoen aan gemeenteraadsverkiezingen en even ook proeven van het werk van een bedrijfsjurist**. In de politiek bleef ik uiteindelijk nog meer dan 12 jaar actief, voor de rest belande ik aan de balie en stichtte ik een gezin. Het kan verkeren en alles gebeurt met een reden. Het is allemaal goed gekomen.

Tijdens de jaren van politiek activisme leerde ik enorm veel en werd vooral 'wijzer'. Ik deed veel mensenkennis op, werd me bewust van belang van tactiek en strategie en beïnvloeding. Ik oefende als lijsttrekker en kartelleider in het organiseren van vergaderingen en het **inzicht krijgen in groepsdynamieken**. Ik verloor een deel van mijn idealen en mijn naïviteit. Ik leerde begrotingen en rekeningen lezen en doorzien. ik analyseerde vergunningsdossiers, en ik ondervond aan den lijve dan veel nieuws wordt gemaakt en niet gerapporteerd. Dit alles in combinatie met een jong gezin (uiteindelijk de trotste mama van 4 zonen) en een eigen advocatenkantoor, betekende dat ik mijn organisatieskills wel moest verbeteren.

"Allereerste jurist die opleiding bemiddelaar volgde"

Ik leefde middenin conflicten zowel aan de balie als in de gemeenteraad en het deed wat met me. Ik kwam tot de conclusie dat het in strijd gaan met elkaar niet de enige manier kon zijn om met andere meningen, visies en waarden om te gaan.

Na heel wat gearzel besloot ik mijn leven van 'om te gooien' en te gaan naar waar mijn passies lagen. Ik sloot mijn carrière aan de balie en in de politiek af en ging weer studeren. Ik wou **bruggenbouwer zijn tussen Europa en de opkomende economieën in Azië**. Ik wou mijn passies voor de mens in zijn gelijkenis en verschillen combineren met mijn juridische kennis en mijn drang om meningsverschillen en belangenconflicten in goede banen te leiden.

Maar opnieuw dwarsboomde een gezondheidsissue mijn plannen. Een van onze kinderen werd zwaar ziek en **van heen en weer reizen naar China en India kon geen sprake meer zijn**. Ik koos – ook al had ik misschien tot nu toe niet de indruk gegeven om mijn moederrol voorrang te willen geven, nu toch resoluut om alles te doen wat in mijn mogelijkheden lag om er voor hem te zijn. In het UZ gent werd ik de leeuwin genoemd die ten koste van alles haar welp beschermde. Ik stopte met mijn werk maar ging aan de zelfstudie. Ooit had ik getwijfeld om geneeskunde te gaan studeren. Ik kreeg nu een tweede kans. Nachten lang verdiepte ik mij in wat ik ook maar kon te pakken krijgen dat me kon helpen deze ziekte te begrijpen enerzijds en manieren te vinden om zelf ook iets te kunnen doen. Het waren opnieuw intense jaren maar met een totaal andere opvulling dan waar ik ooit zou aan hebben gedacht. **Ik moest ook met mezelf aan de slag** om niet ten onder te gaan aan angst en stress. Ik maakte toen

zelfs een kinderboekje over de kracht van visualisatie en voerde een campagne om stamceldonoren te werven. Ik had het op dat moment totaal niet door maar ook deze bagage zou me helpen om verder te doorgronden wat een ruzie is, wat conflict is en hoe je er dus kan mee omgaan om die te doorleven, te voorkomen, te de-escaleren, op te lossen.

Langzaam ging het wat beter met onze zoon en kreeg ik weer ruimte om 'mijn ding' te doen, ook al wou ik in de buurt blijven. Ik koos ervoor om mijn plannen met Azië op te bergen en dichterbij huis aan conflictaanpak te doen.

Ik werd - ook al gebruikte ik toen nog niet die term - een RUZIE-MAKER. Mensen helpen ruzie maken, ruzie oplossen, en indien geëscaleerd ook de conflicten aanpakken altijd opnieuw met de zelfredzaamheid van de mens voor ogen. Ik wou NIET meer overnemen zoals ik als advocaat deed. Ik wou dat zo veel mogelijk mensen BETER uit deze crisissen kwamen. Sommige dingen heb ik altijd uit mijn studies rond Azië behouden. Niet alleen zijn ze meer gericht op strategie en lange termijn denken, ze kunnen de onzekerheid aan om stap voor stap te werken en vooral voor hen is iedere crisis ook altijd een KANS.

Het is soms moeilijk in detail te omschrijven waar ik nu mee bezig ben. Voor veel mensen klinkt het als TE veel. Maar of ik nu bemiddelaar ben tussen enkele partijen, groepen begeleid in om gaan met spanningen en conflicten, individuen ZELF en ALLEEN een probleem met anderen laat aanpakken, trainingen en lezingen geef; **altijd opnieuw gaat het over het begeleiden van mensen** in een crisis met andere mensen.